

UTAZZ EGYEDÜL ...VAGY A LEHETŐ LEGKISEBB CSOPORTBAN!

UTAZÁSI TANÁCSOT KÉRVE az egyik leggyakoribb kérdés, hogy tudok-e valakit, aki ugyanoda utazna, ahová ő, mert egyedül nem szívesen váгна neki az ismeretlennek. Nagyon ritkán sikerül a rábeszélés, hogy mégis meg kell tenni a mérésnek tűnő lépést: vágjanak neki akár egyedül is!

Aki már utazott buszos csoporttal, majd bevállalt egy manapság egyre népszerűbb kiscsoportos kalandtúrát, végül összeszedte minden bátorságát, és elindult külföldre legjobb barátjával, párjával, biztosan megtapasztalta, hogy az „élményfaktor”, a helyi lakosokkal kialakított kapcsolat minősége és az út során megtanult új ismeretek igen gyakran fordított arányban állnak a túra résztvevőinek számával.

Utazó, vagy turista? A téma manapság lerágott csont, mégis érdemes átgondolni, mik azok a fő pontok, amiket érdemes betartani, ha felfedezni, utazni, tapasztalni akarunk és nem kötelező látnivalókat kipipálni vagy éppen nyaralni!

Ha egyedül, vagy csak igen kis csoportban utazunk, páratlan lehetőségünk nyílik megismerni a helyi kultúrák és közösségek belső, külföldiek által csak ritkán látott dinamikáját. Ennek egyszerű oka van: a helyiek alapvetően ugyanolyan emberek, mint mi, és jóval nagyobb bizalommal és segítségnyújtási kedvvel fordulnak a magányos idegen, vagy éppen egy pár felé. Ha így utazunk, a helyi családok lépten-nyomon meghívják magukhoz, elvisznek a következő városig, körbevezetnek falujukban, vagy pont lesz elég bátorságuk ahhoz, hogy megszólítsanak, megkérdezzék, miben segíthetnek. (Ami azért egy csoporttal ritkán történik meg.)

A fentieknél egyetlen jobb módszer létezik a világ autentikus felfedezéséhez: ha kiskorú gyermekkel utazunk. Azzal, hogy a saját gyerek is ná-

lunk van, a lehető legerősebb bizonyíték van a kezünkben: megbízunk az adott közösség jóakarátában. Ez pedig viszontbizalmat szül, és ez egyből megnyitja a kommunikációs kapukat. A kisgyerekek még nem értik a faji és kulturális különbségeket, így az őszinte hozzáállásuk hamar lebontja a szégyenlősség és tartózkodás falait. Még az olyan zárt közösségekben is, ahol a vallás vagy épp a kulturális szabályok nem engedik az idegenekkel való közvetlen kapcsolatteremtést, egy kisgyereket megszólítani, megsimogatni, édességgel kínálni mindenkinek, még a nőknek is szabad. Ha pedig ez megtörtént, a szülő sem számít már idegennek.

Néhány éve történt: a mexikói Tulum városában a Weary Traveler nevű szállóban ültem az udvaron sok más „kalandutazóval” együtt, könyvvel a kezemben. Fél füllel hallgattam a társaságok kalandjait: hogy milyen nagy halakat láttak a bűvörtanfolyamuk során, hogyan lógtak be a közeli maja romokhoz, hány sört ittak meg az előző este. A közelben ült egy fiatal nő öt év körüli kislányával, és a ház macskájával játszottak. A csoport hangadói végül, kifogyván a témákból, barátságosan megkérdezték a mamát, honnan jöttek, merre mennek. Amikor kiderült, hogy másfél hónapos mexikói körútjuk során ez az első alkalom, hogy szállodában szállnak meg, a társaság elhallgatott, és a nő meg a kislánya került a figyelem középpontjába. Kiderült, hogy sátraznak, stoppolnak, barátkoznak, és mindennap vagy enni, vagy ott aludni meghívja őket egy helyi család. A fiatalok közül később sokakat hallottam méltatlankodni, hogy őket bezzeg senki sem hívta sehova ebben a „turistas” Mexikóban. Nem bizony! Nem is keresték a kapcsolatot a helyiekkel, és esélyt sem adtak, hogy azok kimutassák vendégszeretetüket.

Egyedül, vagy épp kisgyerekekkel utazni a világtól elzárt, vad vidékeken minden jóra való turista számára a legbiztosabb recept a szörnyű katasztrófához. Amikor saját tapasztalataimról számolok be, a reakciók és kérdések leggyakoribb témája a felelőtlenség és vakmerőség. Érthető, hisz minden élőlénynél, köztük embereknél is a félelem leggyakoribb oka az ismeretlen. De aki már megtapasztalta, milyen vendégszeretet várhatja így a világ rejtett zugaiban, továbbra sem fogja halasztani az utazásait.

SZÖVEG ÉS KÉP: H. BEDOUIN ÁRON

A MADÁR REPÜL, A HAL ÚSZIK, HOYER GYALOGOL.

OUTDOOR FOOTWEAR
SINCE 1921

ALPOK-KERESZTEZÉS
49,5 ÓRA ALATT.

Hanwag ProTeam tagja: Thorsten Hoyer
extrém túrázó

TREK KATEGÓRIA | ALASKA GTX®

Az egyik legnépszerűbb Hanwag lábbeli.
Kiválóan alkalmas egy- vagy akár többnapos
túrákra hátizsákkal is.

vimeo.com/hanwag
www.hanwag.de